

W 1980r. Kapituła Generalna Misjonarzy Afryki wybrała nowe władze Zgromadzenia. Przełożonym Generalnym został o. Robert Gay z Kanady. Wraz ze swoją Radą Generalną, składająca się z czterech członków, postanowił szukać nowych kandydatów na misjonarzy w naszej Ojczyźnie.

24 kwietnia 1982r. o. Robert pisał w liście do Prowincjała Prowincji Irlandzkiej:

„Jesteśmy świadomi, że prosimy o wiele. To jest wielkie przedsięwzięcie, które wymaga wzajemnego zrozumienia. Żyjemy nadzieją, że kładziemy solidne fundamenty dla przyszłego polskiego cyklu formacji. Razem z naszą dobrą wolą i wzajemnym wsparciem, nie zapominajmy o modlitwie, aby ten projekt przyniósł owoce”

W innym liście z 4 listopada 1982r. o. Robert pisze do o. Antona Mettropa, który otrzymał zadanie nadzoru „polskiego projektu Ojców Białych”:

„Serdeczne podziękowania za Twoją cierpliwość i gorliwość w rozpoczęciu tego ważnego projektu. Proszę, módl się, aby nieprzewidziane trudności nie pokrzyżowały tego planu”

Zaś 30 listopada 1982r. kieruje te słowa do o. Mettropa:

„Bardzo wierzę w ten projekt i chcę dużo w niego zainwestować. Musimy się modlić i prosić innych o modlitwę, aby był sukcesem”

W tym czasie w 1982r. o. Mettrop, wraz z trzema polskimi kandydata-

Zanim Ojcowie Biali przybyli do Polski

mi, przybył do Dublinia, stolicy Irlandii, aby rozpocząć formację tych kandydatów na przyszłych Misjonarzy Afryki. Zamieszkali w domu prowincjalnym Ojców Białych w dzielnicy zwanej Templeogue. Na początku 1983r. został on zastąpiony na stanowisku formatora przez o. Luc Putzeys z Belgii. Zaś w czerwcu 1983r. formatorami zostali dwaj ojcowie: Herman Cornelissen z Belgii i Lazaro Bustince z Hiszpanii. Polski I cykl formacji rozpoczął swoje istnienie w Dublinie, w Irlandii. W 1983r. pojawili się w Templeogue nowi kandydaci. „Polski cykl” liczył już 7 studentów. Na razie uczyli się oni tylko języka angielskiego. W międzyczasie Przełożeni Zgromadzenia prowadzili różnego rodzaju konsultacje z Kościołem w Polsce w sprawie osiedlenia się Ojców w naszej Ojczyźnie. Kardynał Józef Glemp, Prymas Polski napisał w piśmie datowanym 19 listopada 1983r. do Przełożonego Generalnego, że:

1. Ojcowie Biali są witani w Polsce z nadzieją, że wkrótce

otworzą pierwszy swój dom zakonny

2. Wszelkie sprawy prawne z tym związane powinny być omawiane z sekretarzem Episkopatu Polski Arcybiskupem Bronisławem Dąbrowskim

3. Biskup Bolesław Pylak z Lublina przyjmie nas do swojej diecezji.

25 lutego 1984r. o. Robert Gay spotyka się w Rzymie z arcybiskupem Dąbrowskim, który informuje go o trudnościach, jakie polskie władze cywilne stwarzają dla osiedlenia się w Polsce nowych instytutów zakonnych. To spotkanie zmienia plany Zgromadzenia, które w pierwszej wersji planowało otwarcie domu w Lublinie we wrześniu 1984r. Polski I cykl w Irlandii zostaje przedłużony co najmniej na następny rok akademicki 1984-85.

Wiosną 1984r. odwiedza Polskę o. Anton Mettrop. W czerwcu pisze oficjalny raport z tej wizyty. Podkreśla, że z wielu spo-

tkań, który odbył w Polsce z księżmi wyłania się następująca konkluzja: „Otwarcie domu Ojców Białych teraz (1984r.) w Polsce nie jest dobrym pomysłem. Lepiej, na początek wysłać dwóch ojców (Hermana i Lazaro) do Polski w charakterze studentów. Oni zaś w Lublinie będą mieli dwie możliwości zamieszkania: albo w domu parafialnym na Bronowicach, albo w konwiktach przy KUL. Mogą również wynajmować jakieś mieszkanie prywatnie. W wolnym czasie będą mogli spotykać się z kandydatami do naszego Zgromadzenia”. Na zakończenie o. Mettrop podkreśla:

„Jedyną realistyczną możliwością pomyślnego kontynuowania „polskiego projektu” jest otwarcie domu w Polsce i prowadzenie w nim formacji!”

Wydaje się, że konkluzja tego listu otworzyła drogę do ważnej wizyty, którą odbył o. Herman Cornelissen w styczniu 1985r. Po tej wizycie zaś, którą o. Herman udokumentował, prowadząc dziennik, w lipcu 1985r. dwaj wspomniani ojcowie Herman Cornelissen i Lazaro Bustince przybyli do Lublina, zamieszkali na Bronowicach, zostali wpisani na listę studentów KUL i rozpoczęli w ten sposób erę obecności Misjonarzy Afryki - Ojców Białych w Polsce. Takie są, w wielkim historycznym skrócie, prapoczątki tegorocznego srebrnego Jubileuszu.

Bogu niech będą dzięki!

Ze źródeł historycznych tłumaczył i materiał opracował o. Antoni Markowski MAfr